Maynard Hill - legenda modelarstwa lotniczego

(krótka biografia autorstwa Sarah Brown – 10 czerwca 2011)

Pionier bezzałogowych modeli samolotów, który w 2003 roku wysłał 5 kilogramowy model samolotu przez Atlantyk, zmarł 7 czerwca w swoim domu w Silver Spring w stanie Maryland, donosi *The Washington Post.* Miał 85 lat.

Hill, członek Galerii Sław Academy of Model Aeronautics (AMA) i były prezes akademii, w ciągu długiej kariery modelarskiej ustanowił 25 rekordów świata w zakresie prędkości, odległości i wysokości. Kierował zespołem, który dokonał przelotu balsowym modelem samolotu, przewożąc około 2270 g paliwa Coleman (do latarni) z Nowej Fundlandii do Irlandii, na odległość 3030 km, start 9 sierpnia, a lądowanie 11 sierpnia 2003 r.

Hill miał 77 lat w czasie lotu transatlantyckiego i był prawnie niewidomy. Jednak pracował nad modelem po modelu, doskonaląc projekt, który ostatecznie utrzymywał się w powietrzu przez 38 godzin, 52 minuty i 19 sekund, zanim wylądował w odległości kilku metrów od zamierzonego miejsca za oceanem. Zabarwiał klej na czerwono, aby lepiej go widzieć podczas pracy.

Zespół znany jako Society for Technical Aeromodel Research zbudował i przetestował dziesiątki wersji samolotu przed wysłaniem Trans Atlantic Model 5 (TAM 5) — piątego modelu, który podjął próbę lotu transatlantyckiego. Zanim TAM 5 odbył swoją przełomową podróż , cztery modele nie osiągnęły celu, a loty trwały od 17 ½ minuty do ośmiu godzin.

Większość testów w locie odbyła się na farmie pilota Beecher Butts, więc Hill nazwał transatlantycki model *The Spirit of Butts' Farm*. Udany lot był kontrolowany przez radio i nawigację GPS. David Brown, ówczesny prezes AMA, poleciał samolotem do wyznaczonego miejsca lądowania w Irlandii. Lot był dwudziestym czwartym i dwudziestym piątym rekordem świata Hilla pod względem odległości w linii prostej i czasu trwania.

Urodzony w złotym wieku lotnictwa, Hill został zainspirowany słynnymi lotnikami z dzieciństwa. W autobiografii dla AMA opisał, jak rosła jego pasja do modelarstwa lotniczego: „Podobnie jak wielu chłopców w tej dekadzie, bardziej myślałem o modelach samolotów niż o dziewczynach. Dreszcz związany z wprowadzeniem na rynek czarno-żółtego pokrytego bibułką, napędzanego gumą modelu Corben Baby Ace był ogromny! Czerwono-białe Rearwin Speedster i całkowicie żółte Piper Cubs były jeszcze lepsze. Z każdym modelem nauczyłeś się czegoś nowego lub nabyłeś umiejętności. Sukces nie zawsze był łatwy; cierpliwość i wytrwałość były cennymi lekcjami. W wieku 9 lat nabyłem dość poważnego uzależnienia od drewna balsy i kleju”.

Około dekadę później Hill dodał do swojego repertuaru modele latające - zdalnie sterowane i ostatecznie przeniósł swoje hobby na stanowiska badawcze i rozwojowe w rozwijającej się dziedzinie bezzałogowych systemów lotniczych dla wojska.

Według *The Washington Post* Hill pozostawił po sobie 59-letnią żonę Gay, a także troje dzieci (Christopher H. Hill, Vivian Snipes i M. Scott Hill), brata, siostrę i 10 wnucząt.

Źródło: aopa.org